





<div><span><span></span></span></div>	<div><b>ארנון סגל</b></div>
מתברר שהכבאים עצמם החזירו אותנו כל השנים מהקונספציה המולחלת. לדברי אסף אברס, דובר כבאות והצלה בירושלים וכבאי בזכות עצמו כבר 18 שנים, צופרי האדוקע של הכבאיות מייבבים כבר זמן רב, אבל אישיושה קולן לא הביא את הצינור להחזיר: "הדיעה הרווחת עד לשנה האחרונה הייתה שהכבאות איננה מקצוע חשוב. לצערו רק אלו שחילצו אותנו החלו נדעה תודה מופלגת. התפיסה המולחלת הזאת החללה כמעט מאז, עוד של שריו הפנים וראשי הממשלה לדורותיהם. כבר למעלה מ־15 שנים אנתו צועקים על רמת ציוד נחותה, על ההכנה הלוקא לחסימת ועל המחסור בכוח אדם. היום בוכים על יערות הכרמל, אבל צריך לבכות על היערות ששימשו לייצור הניירת של היעודות השונות שהתייחסו לנושא הכבאות, מועדות גינוסר ועד דו"ח מבקר המדינה השבועי."	

**הפעמים הטבע גונב עלינו**

השרפה הגדולה ביותר בישראל עד היום, מלבד זו של השבוע, בערה בהרי ירושלים בתמוז תשנ"ה וכליכה כ־20 אף דונם. בעקרה החלה בשער הגיא הבויאה לחסימת כבישי ירושלים-תל-אביב. היום רשואש דלקת בעוז בשנת למדי עד עצם היום הזה. בעקבות השרפה היאי הוקמו כמה ועדות שהמליצו, בין השאר, להוסיף אף כבאים למערך הכיבוי. המקסנות לא ממש יושמו, אבל למען האמת גם אף כבאים לא יספיקו לכבות שרפה מהסוג



**ולכת בחבשה בועה, מה עושה במבנה?**

**א. הדנק** את מכבי האש (102).
**ב. אל תתממחה** ואל תיתן לשרפה להתפשט, אתר אותה ונסה לכבותה בעזרה בראשיתה.
**ג. מכיוון שהעשן עולה** כלפי מעלה, יש לעבור דליכה שפופה, ואפילו לחול.
**ד. דל לאינר הקיר** והפח יציאה קרובה.
**ה. אם אין אפשרות לצאת**, יש להיכנס לחדר הקרוב ביותר, לסגור את הדלת ולהניח סמרטוט רטוב בתחתיתה, לפתוח חלון ולהוציא את הראש החוצה כדי לשאוף אוויר נקי.
**ו. הימנע מהתחתים מים** על מנשירי שמל, נתק אותם קודם מהחשמל.
**ז. אל לא התנבט** על האש ואתה נר בקומת קרקע, הימלט מיד מהבית! אל תתעכב להציל דברי ערך, חיך שום יום יות.

**ח. אל פרצה דלקה** בחדר המדרגות: העשן יגיע לפתח דירתך הרבה לפני האש! אל פתח בשום אופן את החוצה. שים את ודק בדידת – אם היא תמה אל תצא. הסוגה, חסום את המעבר מובטב אל בשמיכה רטובה. במקרה הגורר כסה את איברי הנשימה במטילת לחה וגש חלקו הקרוב לשאוף אוויר צה. הוקע קורה, צקע גונפך בסדון לבן או צבעוני והמתן לכוחות הצלה.
**ט. בשום פנים באופן** אסור לרדת בחדר מדרגות אפף עשן ואסור להשתמש במעליות!



# תחת אש

**קשה להאמין שעד לפני שבוע הכבאות הייתה אצלנו מותג מעורר פיהוק. לתומנו חשבנו שדי להצטייד בצינור מים ובצופר, אולי גם במתץ כיבוי, כדי להפוך לכבאי מוסמך. ככלות הכל, את מי מעניינת דלקה בעידן של איום גרעיני וטילי שיויט? לא ענה. באחת הפכו מכבי האש בדעת הקהל הישראלית לגיבורים \* צוהר קטן לעולמם של הכבאים והמערכה שלהם כנגד אחד מכוחות הטבע המבעייתיים**

500 מטר לכל היותר. כשמגיעה לשון אל באורך קילומטה, ומסתערת עליו, בלתי אפשרי לגבור עליה. בנקודה בודדת נדרשו הפעם יותר מוחמתמכות כבאיות, וצריך לגבור שמדובר בכבאיות ישנות ובציוד ישן. כל חזית כזאת דורשת בערך חצי כממות הכבאים במדינה, והתחושה הייתה שגם אילו היה לנו מטוסי כיבוי לא היינו מצליחים לעצור את הדלקה הזאת. זו הייתה עצמה שלא הכרנו קודם לכן.

אש היא אנרגיה שמי שלא חווה אותה לא יודע לא גודל הסכנה. לא פעם ולא פעמיים חשתי זאת. האש היא אנרגיה אדירה של הטבע שכולנו קטנים לעומתה. לבחות מה אנו, 40–30 מטר, גשג שממרחק חצי מישעים מטר ממנה השיים קרנית חום שיה כדי בה לחיצולות. היא גומעת את האוויר סביבן, וכן מתחשלת. אלו התהליכים שאנו לומדים אותם, כמובן, במהלך הכבאות.



**תפילת הכבאי**
(מתוך אתר מכבי האש)
אליה,

כשאני נקרא למופקיד היכן שהלהבה מוצתת
תן לי את האנציה להציל חיים
לא חשוב גילם
עוד לי להנבך לרץ קטן
נטום יהי מנאור
אל הציל אדם מנוגד
מאמנו של אהרן גורל
אפשר לי לעזוב ערני
לשמונת את צעקות הילתיים
תן לי דריזות וכוח
לגבור על האש ולהציל הלכודים
עז רצוני למלא חובתי
ולתת את הטוב שני
לשנות על כל שכן וחבר
ולהגן על רכושנו של אחר
ואם בתחלה לרצונך, א"ל, חיי
איציל להקריב את חיי
אנא ברוך ברתך את-לילות
את אשתי, משפחתי וילדתי

השרפה בהרי ירושלים בקיץ '95 נמשכה יומיים, וגם שם גרמה נזקים קשים כבמה ישיבויים. המדיחה אז היה שרבים יכלו לראות איך האש חוצה מצד לצד את כבישי ירושלים-תל-אביב. הכביש של נווה-אילן, איך היה עברה? פשוט בעזרת קרינת חום אדירה, ששרפתה לא רק את מה שהיא נוגעת בו פירואית, אלא גם את מה שמצוי במרחק עשרות מטרים ממנה".

**ולמה אז הכבאים לא הרימו ידיים ואמרו שאין ביכולתם לעצור את האש?**

"כי בפעם היאי היו שלבים שאסטרטגית אפשר היה לעצור את האש. יער ירושלים ברובו איננו טבעי ואיננו רציף וצפוף כמו יערות הכרמל. במקרה הנוכחי מדובר גם בשטח אדיר-ממדים ובתנאי הגעה קשים. המקרים הקשים ביותר שבהם נתקלנו עד עתה היו רצועות אש באורך של

הכבאות הארצית, נמשך כחודש וחצי. קיים גם קורס על-בסיס, שבו מרחיבים מעבר לידע הבסיסי, בין השאר על פיזיקה וכימיה של בערה ושיטות לחימה באש. בשלבים המאוחרים יותר, ברוב המקרים לאחר יותר מעשר שנים בשירותי הכבאות, נשלח הכבאי לקורס קצינים. אני הגעתי אליו רק לאחר 16 שנים. זהו הקורס המורחב והממושך ביותר, כחצי שנה בתנאי פנימייה. בחודשים הראשונים מומעסקים במניעת דלקות, ולאחר מכן, באגף נפרד, לומדים חקירת דלקות, ומקבלים הסמכה לחוקר דלקות'. ואחר כך – פיקוד ושליטה, ניהול זירת אירוע ואפילו ניהול כמה אירועיים בריזמיטת. רוב האנשים שנמצאים כאן אוהבים את המקצוע כי הם חובבי אתגר ופעילות לא שגרתית. ככלות הכל מדובר בעבודה של שעות רבות, 24 שעות ביממה ו־365 ימים בשנה, כך שמן הסתם מי שממשיך כאן לאורך שנים עושה זאת מתוך אהבת המקצוע."

**"אם אנתנו ניצבים, למשל, מול מערבולת אש שנונה על רכס הה, וניזונה ממכות עצומה של עצים ושדף צינור שהופך אותה ללהטת ענד ויתר, נוצר דיכוי של האש ענקי, שולא משהיה כמה מים נשפוך עליו – הוא צוחק בפנינו. מדובר בטמפרטורות כה גבוהות, שהמים מתאדים עוד לפני הגיעם למקור האש"**

**מן הסתם זה דורש גם הרבה כוח לב.**
"בוודאי. ההקריבה היא לחם חוק פה".
**ואתם רואים בעבודה הזאת גם שילוחות ציונות?**
"בהחלט כן. זו בעיניי קדושת הארץ, אכפתיות מהמדינה, מהאדמה, ומוכנות למסירתך עד כדי הקרבת החיים".
**זה כמו שמתייכים לוחמים בצבא להסתער? מלמדים את החניכים לקפוץ לתוך האש?**
"זה דומה מאוד. מהיום הראשון שכבאי לובש את המדים, נחקק אצלו שהצלתי חיים באה לפני הכל, ו"לפני הכל" פירושו גם לפני דאגה לגורל הכבאי עצמו.

גם באירוע שהראוי של השבוע עברה, הכבאים הציבו את עצמם כמחיצה בפני האש, כדי להרוץ אותה ולשנות את כיוונה, ואחדים גם איבדו את חייהם. אחרי המחויבות להצלת חיים קיימת מחויבות גם להצלת רכוש".
**אנב, לזכות הכבאים עומדת גם חסינות. לא מדובר בחסינות מפני אש, שלדאבון הלב, כפי שראינו בשבוע האחרון, אין להם, אלא בחסינות מפני תביעות. חוק כעובד בוקר, כלומר מגיע לתחנה רק לנמה שעובת בל יום, לומד את הכלים, נבחן בהצבת סולמות ובטיפוס לגובה. יש כאלו שבשלכל הוה מגלים שיש להם פחד גבהים, ומבינים שוה לא המקצוע המתאים להם. חלק מהחניכים מגיעים למסלול הזה לאחר יציאה לאירוע, כי לא תמיד מדובר במראות נעימים. עיקר העיבוד הוא ביכולת להשתף פעולה ולעבוד בצוות. מדובר במסגרת של 24 שעות ביממה. אפילו בבית איננו מצויים 24 שעות... וצוות התחנה הכביש של נווה-אילן, רבית יותר ממספרה עבור הכבאי. מכיוון שמילאה אנתו לבד כיום אדם, חשוב מאוד שהאש שפיר יהיה לסמוך זה על זה, משפט שביחידות עילית.**

תקופת הניסיון נמשכת כחצי שנה, ולאחריה מומלץ למי שהצה את הרף להגיע לקורס כבאים. מדובר בקורס חיצוני שנערך במכללת "המדהים אז היה שרבים יכלו לראות איך האש חוצה מצד לצד את כבישי ירושלים-תל-אביב. היא פרצה בצד של שורש, ועברה לצד הכביש של נווה-אילן, איך היא עברה? פשוט בעזרת קרינת חום אדירה

**המדדהים אז היה שרבים יכלו לראות איך האש חוצה מצד לצד את כבישי ירושלים-תל-אביב. היא פרצה בצד של שורש, ועברה לצד הכביש של נווה-אילן, איך היא עברה? פשוט בעזרת קרינת חום אדירה**

**הסוף למשבר חנוכה...**  
**אם רצונך אפילו להגשים את חילוניך**  
**ואקוילת אכפלה, עם פרסה חלל אכפלה**

**הצטרפי לסירינת בנות של נטביריה**  
**מדרשת חיבור**  
**ותושטיח**

**חיבור**  
**Connection**  
**לפרטים: 052-8109007**

**מדרשית נעם כפר-סבא** **ישיבה תיכונית ז'ל"ב**  
**אנו שמחים להזמין את תלמידי כיתות ה', ו', ח' לשבת היכרות חוויה**

**בשבת פר' שמות י"ז טבת תשע"א (24.12.10)**  
**בתנאי:**

- הכרות עם שאש הישיבה ופגות החיב
- פעילות חברתית ורוחניות עם תלמידי הישיבה
- הפעילות נשבת באווירה חמומת
- סעודת שבת באוויר נשבת

**ביום שלישי י"ז טבת תשע"א (28.12.10)** בשעה 14:00  
**בתנאי:**

- הכרות עם ראש הישיבה ופגות החיב
- פעילות חברתית ורוחניות עם תלמידי הישיבה
- סיר לרחים ולבגים, הכרות עם תנאי הלימודים
- הפעילות נשבת באווירה חמומת
- סעודת שבת באוויר נשבת

**לפרטים והרשמה:** חתובות: 09-7424463, קפה: 052-6070661, מייל: aviyah2@zahav.net.il  
**הכינוס לאתר הישיבה:** www.midrashiatnaoam.co.il

# ליא מבוקר

**הרב שלמה אבינר חזר השבוע מביקור באחד מבתי הכלא השמורים בארה"ב. הוא ביקר שם אדם שכולו מאוהב בעם ישראל, ומשלם על האהבה הזו כבר מעל 25 שנה: יהונתן פולארד ← המטוס התקליק, הפגישה כמעט התבטלה אבל הרב קיבל לבסוף פגישה בת שעותיים עם פצועו השטח של מדינת ישראל ← יהונתן פולארד מוסר לכולם דרישת שלום חמה - תקראו ותחזירו לו בהזדמנות ראשונה כחזרה**

<div><span><span></span></span></div>	<div><b>צבי-יהודה ויצמן</b></div>
---------------------------------------	-----------------------------------

**איך מתאמים פגישה כזו?**

אני לא יודע מה התהליך, כי עשו אותו בשבילי, אבל אני יודע שלקוח חודשים רבים לקבל אשור כזה. מי שעשה את כל זה הוא הרב פסח לרנר, ראש "ישראל הצעיר". הוא מוסר את נפשו לבוא אל יהונתן בכל הזדמנות, וגם הפעם הוא התלווה אליי בביקור.

**הרב יכול לתאר את הכניסה והבידוק עד שמגיעים אל יהונתן?**

"יש שם בידוק רציני מאוד, ואסור להיכנס עם שום דבר לא עיפרון, לא מצלמה ואפילו לא ממתחה או פיסת נייר. כלום. הוא נכנס ונבגרת דלת ברזל. ואז אתה נכנס למסדרון ונפתחת דלת ברזל וככה עוד דלת ועוד דלת והכל מלא מצלמות. גם מחתימים לך את היד בחותמת שקופה מהאדמה, ומוכנות למסירתך עד כדי הקרבת החיים".
**אתה, כדי שלא תתחלף עם אסיר. כנראה שיש אנשים עם מסירות נפש, שמוכנים להתחלף עם אסיר... בקיצור, אי אפשר לברוח משם, כך נראה..."** – הרב מבאר לנו למי שנתקן.

**בשביל פולארד נארגן מטוס נוסך**

מלבד פסח לרנר, לפגישה הזאת התלווה גם ר"מ מיישבת "עטרת ירושלים", ולכל אורך השיחה נכח גם נציג הממשלה האמריקנית. הרב אבינר מביך את איש העסקים שלמה זקהיים שהגיע את מטושו הפרטי להסעת הרב לביקור. "הוא אדם עשיר שכל היום עושה חסדים מכל הכיונים בהמונ כספים והמונ זמן".

זמן קצר אחרי ההמראה התגלתה תקלה במטוס. הנחיתה התבצעה בשלום, זקהיים התעשת מהר ומטוס שכור נוסף עמד לרשותם. "כמו שגורל קונה עמי שכחתי שקל לא טובה. הוא שכר מטוס אחר", מתפעל הרב. "על שני היהודים האלה, זקהיים ופסח לרנר, אמר יהונתן בעצליהם הוא לא יודע איפה הוא ואשתו היו היום, מאחר שמשמלת ישראל לא עוררת לו ולאשתו".

**אומרים שפולארד לא ממש בקו הביטיות, האם הרב הבחין בכך?**

באופן כללי הוא חולה ובזמן האחרון יש לו עוד סימן, אבל לא רואים את זה עליו. הוא חמויק, הוא מדבר במתניות, בשקט ובעדת. הוא בעל כוח אולטיי חזיק, כוח התפשטותה של דליקה שפרצה. כבאי, כבאי מתנדב ושוטר לא ישאו באחריות בשל פעולות שבצענו בתום לב, במידה סבירה וללא רשלנות".

אבל מהייתה העם דובר כבאות בירושלים וילה, שאילו הייתה המדינה משקיפה מטט וילה בכבאיה, ייתכן שהם היו מונגים יותר גם מפני גורם המוות שעומה על מתעסקים, לבינגוד למדינות נאורות אחרות בעולם, כמו שוודיה למשל, שבה אפילו גרבי הכבאים חסינות אש, למדי הכבאים בישראל אין שום חסינות מפני שרפות. אלו גברו עבודה גילים. עד לפני שנתיים אפילו את נעלי הכיבוי רכשנו בעצמנו. זה כמו לשלוח חייל קולב בלי שכפ"ץ וקסדה. בתנאים אופטימליים יש לכבאים גורים מיוחדים, כפפות, קסדות ועגליים איכותיות. ציוד מיוחד, מטיבי מגן על הכבאי שעליו מוקינת חום עד רמה מסוימת. קורה פשכישו נקבל אותו. הבדיחה הכי גרועה תהיה אם הממשלה תסתפק בקניית שני מטוסי כיבוי, ותחשוב שבכך כיפרה על המחול".

**רכז מתנדבים מבכבי האש: שמעון 7376226-057.**

**פלך תיכון תרנין נסיף לבנות**

**הורי תלמידות כיתה ח' מוזמנים לערב הכרות**

**לקראת שנה"ל תשע"ב**

**עם המנהלת שירה בוויאר וצוות המורים**  
**ביום ראשון, ה' טבת תשע"א (12.12.10)**  
**וביום רביעי, ח' טבת תשע"א (15.12.10)**  
**בניין ביה"ס פלך, רח' יהודה 31, ירושלים, בשעה 20:00**

**ימים פתוחים לתלמידות בהרשמה מראש:**  
**יום שלישי, ז' טבת תשע"א (14.12.10)**  
**יום שני, י"ג טבת תשע"א (20.12.10)**  
**בתנאי כניסה לתקיימו, א"ה, ביום שי, כ"ז טבת תשע"א (3.1.11)**  
**בהרשמה מראש**

**לפרטים ולרשמה:** **www.pelech.org.il** | **pelech@pelech.org.il** | **02-6711282**

רק בעקבות בג"ץ שהוא הגיש זכה. רק בזכות זה יש היום מסמך שמעיד על כך שהוא מרגל רשמי של מדינת ישראל. אבל המסמך הזה לא הובא לארצות הברית. וכל עוד אין אחריות רשמית עליו מטעם מדינת ישראל הוא מוחזק כמו מפשע או גנב, ולא כמו סוכן של מדינה ידיוותית שיש לו יחס מיוחד".

**כל הזמן נראה שאיזה פרט בסיפור הזה חסר לנו. למה הממשלה לא כך מתנכרת אליו?**

אני לא מבין בעניינים פוליטיים כאלה. יש שטוענים שאם הוא יצא מבית הסוהר הוא יפתח את הפה ויאמר הרבה דברים שבעקבותיהם אנשים חשובים יתבררו כאשמים בהרבה דברים, ולכן הרבה אנשים חשובים גם בארץ וגם באמריקה לא מעוניינים בשחרורו. אבל כל אלה חשבה היא למה אנתנו לא דופקים על השלחן ואומרים נתנו לנו אותו. עד היום לא אמרנו לאמריקנים אפילו פעם אחת שאנתנו רוצים אותו. הייתה בקשה שעליה התמוז 109 חברי כנסת אבל הבקשה האת לא הועברה לארה"ב. הם לא אומרים לדעת את זה לבד. אז נכון שיש פה משוה לו מובן. גם לא מובן למה האמריקנים לא רוצים לשחרר אותו.

**על מה שוחחתי?**

"הוא דיבר כל הזמן ואני רק הקשבתי. בסוף השיחה הוא אמר לי שהוא מכיר אותי, כי הוא קורא כל שבוע את הדף של שייבת "עטרת ירושלים". זה הדף שממפץ באינטרנט בעברית, באנגלית, ברוסית, בצרפתית ובספרדית. אז הוא



**הוא אמר לי: "אני רוצה בשבילי אלא בשביל עם ישראל". אם אדם אחר היה אומר דברים כאלו היו אומרים לו שלומך מילים לא עולה כסף. אבל יהונתן מסר את נפשו על עם ישראל והסתכן בשביל עם ישראל, אז אפשר להאמין לו**

בכל מקרה, שום דבר מההשערות הללו לא מוריד מהחובה שלנו לתבוע את החרב הזה.

**הרב עדין אותו בדברים שנושים בארץ למענו?**

"הוא יודע את הכל יותר טוב ממני.

**"כשתחזור לארץ תיטע עץ"**

**מה אפשר לעשות למענו, לפחות ברמה האישית?**
ראשית אפשר לשלוח לו מכתבים. ובעיניי הזה דבריו מורסמו בעיתונות, שהמכתבים שהוא מקבל הם חמגן בעבורו. אז נא לכתוב לו. כל אחד יכול לכתוב לו, אבל חייבים לכתוב באנגלית, כיוון שהכל עובר צנזורה. אבל לא דווקא באנגלית צחה. להפך, הוא אמר שכשואו מקבל מכתב בלאגותי, אבל אם זה באנגלית עם טעויות ושיבושים אז הוא יודע שזו יזמה שבאה מהלב. אני אישית כותב לו מכתב כל שבוע כבר המון זמן. אני לא יודע אנגלית טוב כל וכן הואני בשום שניאות באנגלית שלי אבל אחרי ששמעתי זאת ממנו אני מתנחם – לא נווא שאני כותב בשיבושים.

**באופן כללי הוא חש נבגד?**

הוא חש נבגד ע"י ממשלת ישראל ולא ע"י עם ישראל. הוא יודע שעם ישראל אוהב אותו ומתעניין בו. ואם אנתנו ורוחלים לו מכתבים הוא רואה שעם ישראל זוכר אותו. וזאת למרות העובדה שרק אחוז קטן של אנשים שולחים מכתבים, ובכלל מתעסקים בעניין שחרורו?

**מי מרום הרב הרל"פ**  
**16 כרכים**  
**054-6799933**

**לאולפנת אמית"ת גבעת-שמואל החדשה דרושים**  
**מורים ובעלי תפקידים מוכשרים**  
**הרוצים להיות חלק מצוות של אולפנה תורנית איכותית**  
**צומחת והמוכנים להיות שותפים בתרומה איכותייה**

**דרישות מקדימות:**

- בעלי אישיות חינוכית ותורנית, יכולת בכוהה בהקשבה ובבניית תקשורת בין אישית • תואר ראשון (לפחות), תעודת הוראה, מקצועיות מוכחת וניסיון קודם • רצון ונכונות לתרום ולהשקיע מעבר לשעות הריגולות • מוכנות ללמוד ולהתקדם בתחומי החינוך והטכנולוגיה

**לתפקידים הבאים:**

- מחנכות
- מורים מקצועיים-תנ"ך, מתמטיקה, אנגלית, לשון, מדעים ועוד
- תועבת (M.A), רכות חברתית

בעת הגשת המועמדות יש לרשום בראש המייל את התפקיד המבוקש אם מדובר על מועמדות ליותר מתפקיד אחד יש לצרף אתה כמפורש המועמדים יבחרו בינאם עם משרד החינוך מחוץ מרכז

**קורות חיים והמלצות נא לשלוח לדוא"ר:** **ulpanagsh@amit.org.il**  
**רק פניות מתאימות תיענינה. טל' לבירורים: 052-3003111**

**הורים לתלמידי כיתות ו' ואי"ת אריאל**

**חשיבת הבנינים המתחדשת של מוסדות "אר תורה ספורן**  
**פותחת בפניכם עולם מופלא של חינוך ואמצת.**

**סקיצות למדידת והיבדר לעולם התורה.**  
**חברה איכותית והיכרות עם העולם מסביב**

**בואו לערב מפגש והיכרות עם צוות המורים והתלמידים**

**יום רביעי, י"ז טבת 22.12.10 | בשעה 18:30**  
**רחוב כיסופים 5, רמת אלון, ירושלים.**

**הרב שלמה וויסקין - ראש מוסדות "אר תורה"**  
**הרב יורי הלפרנד - מנהל בית המדרש**  
**יחד עם אנשי המבחן והתלמידים יביאו את החוץ החיובי והשמחה לגנות וליועץ בכל שאלה במהלך הערב.**

**ימים פתוחים (בהרשמה מראש):**  
**יום ששי י"ז טבת 24.12.10 |**  
**יום ששי כ"ד טבת 31.12.10 |**

**הסעות מכל רחבי הניר במהלך שנת הלימודים**

**02-5712180 | misrad.otariel@gmail.com | www.otariel.org.il**

**הסוף למשבר חנוכה...**  
**אם רצונך אפילו להגשים את חילוניך**  
**ואקוילת אכפלה, עם פרסה חלל אכפלה**

**הצטרפי לסירינת בנות של נטביריה**  
**מדרשת חיבור**  
**ותושטיח**

**חיבור**  
**Connection**  
**לפרטים: 052-8109007**

**הסוף למשבר חנוכה...**  
**אם רצונך אפילו להגשים את חילוניך**  
**ואקוילת אכפלה, עם פרסה חלל אכפלה**

**הצטרפי לסירינת בנות של נטביריה**  
**מדרשת חיבור**  
**ותושטיח**

**חיבור**  
**Connection**  
**לפרטים: 052-8109007**

**מדרשית נעם כפר-סבא** **ישיבה תיכונית ז'ל"ב**  
**אנו שמחים להזמין את תלמידי כיתות ה', ו', ח' לשבת היכרות חוויה**

**בשבת פר' שמות י"ז טבת תשע"א (24.12.10)**  
**בתנאי:**

- הכרות עם שאש הישיבה ופגות החיב
- פעילות חברתית ורוחניות עם תלמידי הישיבה
- הפעילות נשבת באווירה חמומת
- סעודת שבת באוויר נשבת

**ביום שלישי י"ז טבת תשע"א (28.12.10)** בשעה 14:00  
**בתנאי:**

- הכרות עם ראש הישיבה ופגות החיב
- פעילות חברתית ורוחניות עם תלמידי הישיבה
- סיר לרחים ולבגים, הכרות עם תנאי הלימודים
- הפעילות נשבת באווירה חמומת
- סעודת שבת באוויר נשבת

**לפרטים והרשמה:** חתובות: 09-7424463, קפה: 052-6070661, מייל: aviyah2@zahav.net.il  
**הכינוס לאתר הישיבה:** www.midrashiatnaoam.co.il

**מדרשית נעם כפר-סבא** **ישיבה תיכונית ז'ל"ב**  
**אנו שמחים להזמין את תלמידי כיתות ה', ו', ח' לשבת היכרות חוויה**

**בשבת פר' שמות י"ז טבת תשע"א (24.12.10)**  
**בתנאי:**

- הכרות עם שאש הישיבה ופגות החיב
- פעילות חברתית ורוחניות עם תלמידי הישיבה
- הפעילות נשבת באווירה חמומת
- סעודת שבת באוויר נשבת

**ביום שלישי י"ז טבת תשע"א (28.12.10)** בשעה 14:00  
**בתנאי:**

- הכרות עם ראש הישיבה ופגות החיב
- פעילות חברתית ורוחניות עם תלמידי הישיבה
- סיר לרחים ולבגים, הכרות עם תנאי הלימודים
- הפעילות נשבת באווירה חמומת
- סעודת שבת באוויר נשבת

**לפרטים והרשמה:** חתובות: 09-7424463, קפה: 052-6070661, מייל: aviyah2@zahav.net.il  
**הכינוס לאתר הישיבה:** www.midrashiatnaoam.co.il

**ידרון נשים**  
**השגביתך**

**לחזמנת מוניים 077-4009570**



שומר על התמימות / י"ד

על כלנה... והדבר הכי מדהים בעיניי, זה שיום אחד, מתוך כל הקשר, החיבור, ההערכה והאהבה שלנו - יהיה לנו גם ילד. האם פעם חשבנו איוז מתנה מדהימה אלקים נתן לנו! אנשים מקבלים את זה כל כך כמובן מאליו. אבל צריך לעצור שניה ולחשוב, איזה דבר מדהים זה - ילד... תמיד כשיוצא לי לראות כלשהו תינוק אני מבין שבאישוהו מקום התינוק הזה הוא בעצם סמל לאהבה העמוקה בין האבא והאמא שלו. שם הוא נוצר. אני לא יודע אם אני אצליח לעמוד על הרגליים ביום שאני אראה את הילד שלי בפעם הראשונה בחדר הלידה... אין דבר יותר מרגש ועמוק מזה, כשקולטים באמת מה המשמעות של זה. אלקים, רציתי להגיד לך באמת תודה אמיתית על המתנה הזאת... אישה וילד. שלי! אשת חיל! כשאני מתכוון באמת בעיניי זה הדבר הכי מדהים בעולם לכל מילה. ולסיים בשיא ב"את עלית שצירת לנו.

לכל החברים בפנימייה ששנחו אותי והתעלמו מקיומי / א"ס

לזכר הנספים בשרפה בכרמל. ה' ינחם את המשפחות בבשרות ישועה. אמנן זה ששכבתי שם מול שמים תכלת, אפופי עשן מחניק ואפור, אני זה שנלחמתי על עוד טיפת אוויר, נלחם לנשום ולהתקיים... ואתם עמדתם מסביב כאילו הייתם אדמה חרוכה ולא איש שזועק לעזרה ורחמים. רציתי שתבינו אותי, כמה הלב שלי פצוע ונכווה מכל מילה שלכם, מכל צחוק שפגע בי עד עמקי נשמת, ונותנתי בזירה בבגדים חרוכים, פנים מלאי כאב, מפויחים... ואתם עדיין עמדתם שם שלובי ידיים, מחייכים, ולא מאמינים ששרדתי לא מבינים ששנים לוקח לרפא כל צלקת שכזו, כל אחד מכם שזרק אותי שוב ושוב ליריה שחורה איומה כמו אש שאין לה סוף, במלכודת אימתנית של בכי זעקות וייאוש, כל אחד מכם שדאג לחבר שלו והשאיר אותי בצד הוסיף כאב על פציעה שרופת. לאחד מכם שהתעלם ממני, שכל כך רציתי להיות איש טוב, להתקדם ולגדול... אני זה ששכבתי במיטה, פצוע קשה מכם, ודאגתם לספר לי שלא הייתי חסר לאף אחד, ובאותו רגע היה בא לי לצעוק אז למה אני חיי? לא קמתי כל כך מרר ממיטתי מהכאב האינסופי החלמתי רק אחרי שברחתי מכם רחוק. היום אני מרגיש שלאט לאט חזרתי לעצמי. חזרתי לחיים. אי שם בין יער וחורשה שרופה ומדממת... שכבתי פצוע, לא מחכה לאיש, קמתי וברחתי ממלכות האש כמו פליט, למדתי להילחם על היותי אדם עם אהבה, רגשות ורצונות. אני לא מחכה לכם, יש עולם בחוץ שמחכה לי חוקק לי יש לי המון מה לתת לו.

בזמן האחרון אני מוצא את עצמי יושב המון פעמים לבד ובוכה. אני אחד שלא נוהג בדרך כלל לבכות, אבל אני פשוט מרגיש לבד. יש לי חברים, משפחה, סניף, רוב הזמן יש אנשים סביבי. אבל אני מרגיש בודד. לא מזמן ישבתי עם עצמי בתחנה בדרך לשיבה בלילה ופשוט לא יכולתי יותר להתאפק. בכיתי בלי סוף. הבנתי כמה אני זקוק למישהו שיעמוד לצדי, שיעריך ויאבה אותי באמת, בכל מצב. שאפילו כשאני נמצא בשיא הייאוש, אני אדע שהוא עומד שם, מאמין בי, ותמיד מוכן להושיט לי יד ולתמוך בי. המחשבות הללו תמיד היו קיימות בי, אבל בזמן האחרון הן מתחזקות ופשוט לא נותנות לי מנוחה. אני יודע שיום אחד תגיע מישהי.

הפסד טכני / שלמה קווס

בדרך לבית הנכנס, קצת לפני שבת לטלוויזיה פועלת בחנות הגנבתית מבט. לכבוד חנוכה, היה שם מחשק כדורסל חביב בין קבוצה מיוונית עם שם מסובך למכבי תל-אביב. אני אוהב כדורסל, ולפעמים בהפסקות אנחנו משחקים איזה שלושים דקות. אבל הרגשתי מהיזה לא נעים לראות שעל הדי יש להם קעקועים. וכשמעודדות לא צנועות רקדו על הבמה - עצמתי עיניים, או הסתכלתי על האדמה. אז כשמכבי הובילו, וכולם שמחו, אני כבר הבנתי שהיוונים ניצחו.

שונרה - סיפור אמתי / עדן

איזו התרגשות! עוד כמה רגעים יתחיל הטקס בסניף. הטקס שכולנו ממש מחכים לו. בזמן שאני מרגאן דברים אחרונים לטקס, ניגש אליי הרכז המכובד - שבא במיוחד לטקס - ושואל אותי בתבונה: "השם הוא עדן, נכון? 'כבון מאד', אני משיב. 'וואי, שמעתי שאתה השפיץ של הסניף, מדרוך תותח ממש!' הוא מחמיא לי, ואני מצטנני: 'לא צריך להגזים, כולם כאן ממש תותחים...'". לאחר כמה שאלות טריוויאליות כמו איזה שבת אני מדרוך ומאיזה גיל אני בבני עקיבא, מגיעה השאלה ההיא. השאלה שאני כ"כ מפחד ממנה, השאלה שאני מנסה להתמקד ממנה בכל דרך אפשרית, השאלה שאני יודע שהולכת להפוך את כל הרושם הראשוני המעולה שהשארתי על הרכז - 'ואיפה אתה לומד, עדן?' 'אמממ... בתיכון בעיר', אני מגמגם, מנסה להתחמק מהשאלה. 'אהה, לא ידעתי שיש תיכון דתי בעיר שלכם...' הוא מתפלא, ואני רוצה לקבור את עצמי באדמה. 'לא, זהו... זה תיכון רגיל, תיכון חילוני...' אני זע במקומי בחוסר נוחות. שתיקה מביכה. לאחר כמה רגעים, הרכז זורק בפתמיות 'אהה יפה...', תוך כדי שהוא מנסה להסתיר את הסלידה הפתאומית שנפרצת ממנו כלפיי ואני, אני מתבייש בעצמי, אני כועס על עצמי שבכלל ענית לו על השאלה הזאת ולא הצלחתי לחמוק ממנה. כי אני יודע, אני יודע שלא משנה כמה שפיץ אני אהיה בסניף, כמה פעמים אדגיש שאני מסתובב עם כיפה וציצית בבית הספר, כמה חניכים אשבי לדרך הישר - העובדה שאני לומד בבית ספר חילוני לעולם תותיר טעם רע בפה של מכריי הדתיים. הלוואי שזה היה יכול להיות אחרת. הלוואי.

הערה קטנה על הדברים של אברהם טל / רויטל בראיון עם אברהם טל הוא דיבר על ה'פנטז' שלו לבחון את הדרך הרותנית שלו, ואמר שהוא בוחן אם הדרך הזאת מרחיקה אותו מהסביבה הטבעית שלו או מקרבת אליה. רק רציתי לדייק שיש הבדל אם אני הוא זה שמתרחק מאנשים או שהאנשים מתרחקים ממני - אם אני הוא המתרחק (בגלל שאני חושב שאני טוב יותר וכו') זה יכול להידי משוה על טיבה של הדרך. אבל אם אנשים אחרים מתרחקים ממני, זה אינו מדד לדעתי כי לא חסרים אנשים (גם קרובים לצערי) שיתרחקו בגלל דברים לא אמתיים כמו דעות קדומות, קנאה וכדומה.

שורשים

את לי ארץ, ארץ אהובה, ארץ עמוקה, שכבות אדמה. סלע איתן, קליפה מכסה ומבעד לסדק, מצאתי לי דרך אל בין מכמני אמה אדמה. שורשי מתחתרים עדינים וקשים צמאים ומבקשים לחלוחית אהבה מים חיים לנפש עייפה. שכבה אחר שכבה, דרך ארוכה אל לב מעיני הפועם, המפכה. עמוק מהתום, בלב האדמה מצאתי לי מקום בנצח האהבה. אנה ה' - על מי מנוחת נהלני...

שמי אופיר וברצוני לבקש סליחה מאוחרת (מאוד) ממישהי שיישכן שקיפחתי את מקור פרנסתה. הסיפור התרחש לפני כ-4 שנים, במכון למבחני מיון לעבודה. במהלך תרגיל קבוצתי, שכלל הסתכלות פסיכולוגים, קטעתי את דבריה של אותה 'מישהי' (בחורה די צעירה ושקטה) באופן שגרם לה 'להיעלם' ולא להתבטא בהמשך הבחינה. אני מאוד מצטער על המאורע ומקווה שלא נגרם לה נזק, ואני מעוניין לבקש את סליחתה. כיוון שאני לא יודע הרבה על אותה בחורה, היה קשה לי לאתר אותה. אני יודע שהיא למדה תואר במתמטיקה וניסתה להתקבל בזמנו לעבודה בבנק. במידה ואת קוראת שורות אלו ואת זו שנפגעת ממני, אשמח אם תפני אלי במייל noa2008@neto.net.il



הקשר שלך לאבות תפילין חברון

הענק לך ולבנך תפילין מהודרות שנכתבו בעיר הקודש חברון, סמוך למערת המכפלה. עם 'תפילין חברון', זכות אבות תלווה אתכם בכל תפילה. תפילין במיטב ההידורים סופרי סת"ם מומחים ויראי שמיים תושבי חברון בתים בגימור איכותי אפשרות לבחירת הסופר ולהשתתפות בהכנסת הפרשיות לבתים אחריות מלאה מחירים נוחים ניהול מקצועי גרשום שטיינמץ, 17 שנות ותק ניהול יהושע שני

להזמנות 24 שעות ביממה: 073-2211116 | tefillinhebron@gmail.com | תפילין חברון Tefillin Hebron www.tefillinhebron.co.il

עולים עלינו / סיפור | איתי מזרחי

כמה עולים מאתיופיה בכיתה? פותח המחנך את השיעור. והוא לא תופס איך אפשר בכלל לעלות שאלה שכזו, שואלים גם על שילוב של תימנים או מרוקאים בכיתה? הוא מהרהר לעצמו. ומיד שתיקה בכיתה, דממה. קול דממה. קול של דממה שאומרת הכל - כמה גזענות וגועל יש כאן. הוא מקווה ומצפה שמישהו יביע דעה, יסיגור או ימחה, אך במקום חיוניות הוא שומע קולות צורמים, קולות מטלטלים, קולות שדוקרים עמוקות בלב. אלו קולות שמחופשים במסכות שמצאו היגיון לשקר. מסכות שאומרות: 'זה פער מנטלי - זה ממש לא אישי'. מסכות שאומרות: 'זה רק בגלל שהם מורידים את הרמה של הכיתה'. מסכות שאומרות: 'אנחנו לא גזענים, אנחנו בעצם דואגים להם. ובשבילם, עדיף שיתחנכו בינם לבין עצמם, לא אָתנו'. והוא, הוא נעלב אך מיד אוסף את שברי העלבון ושוב אינו עולה. הוא שומע בפעם המי יודע כמה את חרפתו, ובעצמו נפש - ובעונה משיב. הוא ממשיך לעשות באהבה, ובעונה מתגשם מציאות, מתנפץ נשבר לרסיסים. 'מה דעתכם על שילוב של עוד

ביום ראשון, זה אפילו קשה יותר. בזמן שהחברים שלו בפנימייה משחקים כדורגל או מצ'וטטים בפייסבוק, הוא בתוך החדר. העיניים הרכות שלו משוטטות בעיקר בספרי אלגברה, תנ"ך או היסטוריה, הן מסרבות להסיט מבטן. הוא לומד שעות נוספות, מברר, שואל ומתעניין, לעתים זה אף פוגע בשעות השינה שלו, אבל הוא מבין היטב שכאן אין מקום לטעויות, אין מקום לפתוח פהר. בכיתה ש-9 אחוז מתוכה הם צברים 'טהורים' - הסיכוי היחיד להצליח זה עודף מוטיבציה. דמות דיוקנה של אמו תמיד נראית מול עיניו, מעורדת אותו: 'רק אל תאמר נושא, רק לא להישבר - סומכת עליך בני'. הוא ממשיך להפליג בדמיונו... וכשהוא לבוש חליפה ועונד עניבה צבעונית הוא מגיע לבית, בידו האחת תיק מנהלים שחור, ובידו השנייה זר פרחים לאמא. הוא מחבק אותה והיא, אין יותר מאושר ממנה. אבל אז, בדיוק אז, הוא מתערדר מהחלום, וברגע אחד בלי שום כוונה נפשית, חלום מתגשם מציאות, מתנפץ נשבר לרסיסים. 'מה דעתכם על שילוב של עוד

יום ישישי בצהריים, ערב שבת קודש. ריחות תבשילים עולים מהמטבח, מעוררים תיאבון. אלו ריחות של אינג'רה, דאבו ושאר מטעמים שנעשו בחריצות בשעת בוקר מוקדמת. הוא מגיע הביתה עייף ויגע מהשבוע העמוס, זורק את התיק הכבד ורץ במהירות לחבק את אמא. העיניים שלה אומרות הכל, כמה היא התגעגעה, כמה טוב שהוא בא הביתה. הוא טועם משהו קל, אך לא מבזבז זמן ומיד נרתם לעבודות הבית הרבות. עוד מעט שבת וצריך לנקות את הבית, לתלות כביסה ולהוציא את האחים הקטנים מהגן, אמא לא יכולה לעשות לבדה את הכל. כשאבא היה בבית המצב היה יותר טוב, קצת יותר טוב. הוא רק מכיתה י', אך הוא יותר בוגר מבני גילו, הוא לא באמת בחר בזה, אבל המציאות הקשה בבית, קשיי הקליטה, והגזענות בארץ - לא התירו לו ברירה, והפכו אותו לחוק יותר, למחוסס יותר. כמה נעים בני גילו כבר יודעים מה זה ארנונה, ביטוח לאומי או קרן פנסיה? הוא יודע היטב. וכשהוא חוזר לשיבה התיכונית

בואו לגדול בגדול הורים ותלמידים הנכם מוזמנים למפגש היכרות לקראת הרישום לכיתות ז' ו-ט' המפגש עם צוות השיבה והתלמידים יתקיים בעז"ה ביום רביעי ח' בטבת (15/12) בשעה 20:00 בבית המדרש בישיבה, רח' מן 7, גבעת מרדכי ירושלים מבחני כניסה לכיתות ט': יום שישי כ"ד טבת (31/12) בשעה 9:15 לכיתות ז': בהתאם לתהליך הרישום בירושלים פרטים והרשמה במשרדי הישיבה: רח' מן 7, גבעת מרדכי, ת.ד. 34283, טל: 02-6790330, פקס: 02-6790640 yeshivatnoam@gmail.com

כאמהות לבנות איכותיות התלבטנו מצד אחד התרשמנו מאד מהאולפנא המובילה בארץ מצד שני חששנו לשלוח את בנותינו לפנימייה כדי להחליט על עתיד בנותינו רק עיקרון אחד עמד לנגד עינינו עבור: היכן תקבלנה את הכלים הטובים ביותר להצלחה בחיים? פרטים בקרב שרה פלדמן, מנהלת מעון